

Har man nogensinde set og oplevet en smukkere og virkningsfuldere iscenesættelse end den, hvorunder skuespillet 'Dampmaskinens Afløser' eller 'Selandias første rejse' er bleven opført?

Hvilken genial sceneinstruktør er ikke Etatsråd H. N. Andersen! Just som Verden er i Gang med at undergå den forfærdeligste katastrofe. Standsning af industri og samfærdsel, fordi de sorte kularbejdere nægter for en ussel løn at slæbe flere kul op af jordens skød, truende kulde og mørke på gader og i huse, fordi minefolk også har menneskelige krav, sørger han for at komme glidende op ad Themsens med sit nye stolte skib, som er uafhængigt af kulnød og kan sejle Jorden rundt på trods af al strejke.

Og nu lå det mærkelige fænomen, et stort med oliemotor drevet skib, lyslevende i Londons Dokker. Og alle Englands betydeligste fagmænd og højeststående marineteknikere kom ombord hos den gæstfrie Etatsråd. endog selve marineministeren. Mr. Winston Churchill, og en stor del af dem fulgte med skibet til Antwerpen Om denne rejse skriver Sir Fortescue Flannery (medlem af parlamentet) i det højt ansete engelske søfarts-ugeblad 'Fairplay' en begejstret artikel og fastslår betydningen af Selandias succes over for den samling 'tykkudede ledere', som var Østasiatisk Kompagnis gæster, frem for alle Sir Philip Watt og admiral Sir Henry Oram, cheferne for den engelske marines skibsbygnings - og maskinvæsen.

Det var ikke altid lige let at svare på alle gæsternes spørgsmål, selv om svarene kun kunne være tilfredsstillende for skibets teknikere at give. Men når en minister nu slet ikke ved, hvad en dieselmotor er! Ja. ja. scenearrangementet var vidunderligt. Men ville der ikke være noget rimeligt i. at publikum nu råbte: 'Frem med forfatteren'?

Det er jo en kendt sag, at der er flere selvstændige opfindelser, der har omformet dieselmotoren således, at Burmeister & Wain, det eneste værft, der både bygger skibe og maskiner, har kunnet udføre den betydningsfulde dåd, som Selandia-maskinen er. Hovedsagen er dog vist den geniale omstyring af maskinen fra frem til bak. til hvilken direktør Ivar Knudsens navn særlig knytter sig, selv om han i sin personlige store beskedenhed altid stiller sig på linje med sine udmærkede medarbejdere, ingeniørerne O. E. Jørgensen og A. F. Jensen.

Men nu lyder folkets røst som naturligt er: Frem med Ivar Knudsen for folket trænger nu at hylde én som Cæsar. I 9-års alderen blev han og den et år ældre broder, Morten (nu overlæge i Hæren), sendt i Vejle Latinskole. Men Ivar elskede ikke boglige studier, han ville være landmand, og tilsåede inden sin afrejse til skolen sin lille have med korn. Kun matematik og alt slags mekanisk arbejde fængslede ham, og da han kom hjem i sommerferien, blev kornet rykket op og en smedje anlagt i stedet for. Og nu gik det løs med de sindrigeste opfindelser, både smedede og støbte, ja. et fuldstændigt tilbehør til et skib gik ud fra den geniale lille maskinfabrikants værksted. Også en cykel lavede han, mest af træ, den var fin at se på; men da den 11-årige mester satte sig op på den, brast den under hans Vægt. Heldigere var han med en styrbar barnevogn, rigget som et sejskib, den susede hen ad landevejen til rædsel for alle heste. Ivar Knudsen kom imidlertid i smedelære i Vejle og senere hos Caroc & Leth i Århus. Hvad han til julen bragte hjem af vidunderlige mekaniske indretninger, går der sagn om i Familien. Han havde det rigtige opfinderblod.

Så bad han faderen om at måtte studere, nu ville han være flittig, for nu forstod han, hvad det var værd. Og så blev han polyteknisk Kandidat med Udmærkelse 1887. Efter nogle års ansættelse hos stadsingeniøren og ved elektricitetsværket gik han i 1895 over til Burmeister & Wains maskin- og skibsbyggeri, hvor han i 1897 blev Maskindirektør. Det gamle opfindertalent har ikke svigtet ham under det store og dygtige arbejde, han har udrettet, det er kommet frem under de forskelligste former.

Men det store gennembrud har han nået ved Selandias bygning. For altid vil navnet Ivar Knudsen være knyttet til de store motorskibes sejrsgang over Havene.